

□ **ВАШИНГТОН** □ – Државни секретар Сједињених Америчких Држава Марко Рубио постао је, према писању листа Њујорк тајмс (НЈТ) на основу више од десет саговорника из Вашингтона и Каракаса, кључна фигура у управљању Венецуелом након хапшења свргнутог председника Николаса Мадуре, са значајним утицајем на финансије, енергетику и политичке одлуке те земље.

За шест месеци након што су америчке снаге извеле операцију хапшења Мадуре, Рубио је постао де факто најутицајнији амерички званичник у тој земљи, у мери која, према оцени листа, није виђена од времена када је Пол Бремер 2003. године управљао окупираним Ираком.

Према наводима више од десет званичника и особа блиских владама САД и Венецуеле, Рубио сада има кључни утицај на финансије Венецуеле, расподелу природних ресурса и рад владе.

Иако од преузимања контроле над ситуацијом није лично посетио Венецуелу, Рубио је, како се наводи, укључен у свакодневно управљање земљом и одржава блиске контакте са Делси Родригез, некадашњом потпредседницом Мадуре која сада

обавља функцију вршиоца дужности председника уз подршку Вашингтона.

Њих двоје, према писању листа, комуницирају на шпанском језику путем апликације WhatsApp, размењујући поруке, честитке и фотографије.

Ипак, однос Рубија и Родригез није равноправан партнерски однос, већ, како напомиње њујоршки лист, представља пример политике администрације америчког председника Доналда Трампа у којој САД користе своју моћ без обзира на питања суверенитета и међународног права. Посебно значајан аспект америчког утицаја представља контрола над приходима Венецуеле.

Према сазнањима листа, америчко Министарство финансија прима приходе од већине венецуеланског извоза, а затим их преко банкарског система враћа венецуеланској влади под условима које одређује Вашингтон.

Такав систем, појашњава NYT , омогућио је Рубију да заустави неке од облика корупције, али је истовремено повећао зависност венецуеланске владе од америчких одлука. Рубио такође надгледа примену америчких санкција према Венецуели, одлучујући које компаније могу да послују у тој земљи и под којим условима, а радио је и на промени политике у нафтном сектору и повећању присуства америчких компанија.

Делси Родригез се, према писању листа, са Рубиом консултује и око кадровских одлука, првенствено у вези с именовањима у сектору одбране.

Након хапшења Мадуре 3. јануара, Рубио је телефоном разговарао са Делси Родригез и, на шпанском језику, поручио јој да, како тврде извори, има избор између сарадње са САД или шире војне акције која би могла да погоди инфраструктуру, војне базе и високе званичнике.

После преговора, Родригез је пристала на сарадњу. Рубио је међу америчким званичницима добио надимак „краљ-намесник”, по титули коју су носили моћни управници Шпанског царства пре независности Венецуеле у 19. веку. Како је Родригез

формирала нову владу, Рубио је учествовао у избору кључних кадрова и подстицао уклањање Мадурових породичних и пословних савезника, пише NYT додајући да је Рубио својевремено одбио захтев Родригез за већом финансијском самосталношћу и укидањем економских санкција Каракасу.

Вашингтон је, према наводима листа, такође утицао на венецуеланске власти да предају особе које тражи америчко правосуђе.

Тако је у фебруару ухапшен Алекс Саб, милијардер близак Мадуру, који је потом изручен САД. Према писању листа, Вашингтон утиче и на јавне наступе Делси Родригез.

Када је водитељ Фокс Њуза желео да је интервјуише, она му је наводно рекла да би Трамп морао да одобри њено појављивање.

Када је венецуелански министар спољних послова Иван Хил објавио осуду америчког напада на Иран, Трампова администрација затражила је од Родригез да објава буде уклоњена, што је и учињено неколико сати касније.

Према оцени листа, тиме је практично признато да Венецуела више самостално не води своју спољну политику. Према писању NYT -а, ко ће дугорочно предводити земљу и даље није јасно, а најпопуларнија опозициона политичарка Марија Корина Мачадо остаје снажна фигура, али има противнике међу безбедносним и војним структурама, због чега је Рубио, одлучио да сарађује са Родригез.

Политички аналитичари оцењују да би Родригез могла да покушати да одложи изборе до краја Трамповог мандата, надајући се да ће притисак ослабити под његовим наследником, преноси Танјуг. Међутим, како наглашава Њујорк тајмс, за сада, одлука о томе када ће Венецуела изаћи на изборе, није у њеним рукама, већ у рукама Марка Рубија.

(Политика)

